

Να ξεριζωθεί το απόστημα της βίας

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Έχουμε και λέμε: «Άγριο έγκλημα με θύμα έναν 27χρονο αλλοδαπό, πακιστανικής καταγωγής, σημειώθηκε στις 17.1.2013 στην οδό Τριών Ιεραρχών, στα Πετράλωνα... Αστυνομικοί λίγο αργότερα εντόπισαν και συνέλαβαν τους νεαρούς στο Σύνταγμα... Σε έρευνες που διενεργήθηκαν στα σπίτια βρέθηκαν, μεταξύ άλλων, και κατασχέθηκαν: Τρία σιλιέτα τύπου πεταλούδα, ένας σουγιάς, μία μαύρη λεπίδα με ειδική λαβή, ένα αεροβόλο πιστόλι, μία σιδερογοθιά, πολλά μεταλλικά σφαιρίδια, δύο σφαίρες πολεμικού τυφεκίου, δύο ξύλινα ρόπαλα και μία σφεντόνα. Στην οικία επίσης του 25χρονου βρέθηκαν πενήντα προε-

κλογικά φυλλάδια της Χρυσής Αυγής...».

Στο σπίτι εκείνου που ομολόγησε τη συγερή δολοφονία στο Κερατσίνι, εκτός από όπλο ηλεκτρικής εκκένωσης και ένα πτυσσόμενο κλομπ βρέθηκε και πάλι έντυπο υλικό της Χρυσής Αυγής. Ο ίδιος εκτός από τη δολοφονία, ομολόγησε και την ένταξή του στο ναζιστικό αυτό μόρφωμα.

Τα δύο αυτά συμβάντα -ανάμεσα σε δεκάδες άλλα, με θύματα κυρίως μετανάστες- δεν αποδεικνύουν νομικώς ότι η Χρυσή Αυγή είναι «εγκληματική οργάνωση», σύμφωνα με το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα. Είναι, όμως, σοβαρότατες ενδείξεις ότι σε (κάποιες; όλες;) τις

οργανώσεις της λειτουργούν τρομοκρατικές ή παραστρατιωτικές ομάδες και συνεπώς -όπως ορθά επισημαίνει η «Δράση»- πρέπει να αντιμετωπιστούν με τον νόμο περί οργανωμένου εγκλήματος.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Στο κάτω κάτω της γραφής, εκείνοι που επιτέθηκαν κατά του άτυχου Παύλου Φύσσα, δεν περνούσαν τυχαία από τον τόπο της δολοφονίας.

Όλα δείχνουν ότι υπάρχει κάποιο σύστημα κινητοποίησης των τραμπούκων για τη διενέργεια τέτοιων πράξεων. Το είδαμε και πριν μια εβδομάδα με την

επίθεση κατά των αριστοκρατών του ΚΚΕ, το διαπιστώσαμε και μετά το προχθεσινό τραγικό συμβάν. Υπάρχουν οργανωμένες συμμορίες που δολοφονούν.

Οι δικωτικές και δικαστικές αρχές λοιπόν έχουν διπλό έργο. Όχι μόνο να βρουν και να καταλογίσουν ευθύνες στους υπόλοιπους της ομάδας κρούσης, οι οποίοι μετείχαν στην επίθεση, αλλά να ανακαλύψουν και το εμφανές νήμα της οργάνωσης τέτοιων χτυπημάτων. Να βρουν σχέσεις, κώδικες επαφής, οργανωτικά

σχήματα, πολιτικές διασυνδέσεις κ.λπ. Πιθανότατα, ένας απλός έλεγχος στο κινητό του κατηγορούμενου, μπορεί να δείξει πολλά: ποιος τον κάλεσε για συμπλοκή; Πώς; Ποιοι άλλοι εκλήθησαν στα όπλα; Έχουν κάποια σχέση αυτοί με τα προβεβλημένα στελέχη της Χρυσής Αυγής; Υπάρχουν σχέσεις με «Συνδέσμους Οπαδών» (ήτοι ομάδες κουλιγκάνων) συγκεκριμένων ομάδων; Ποιων, και πώς ακριβώς λειτουργεί αυτή η διασύνδεση;

Η Δημοκρατία δεν μπορεί να ολιγωρήσει απέναντι στα κρούσματα της βίας που πληθαίνουν. Πρέπει να ξεριζώσει το απόστημα κι αυτό δεν θα γίνει θέτοντας απλώς

εκτός νόμου τη Χρυσή Αυγή. Δεν είναι μόνο το ζήτημα ότι θα μεταμορφωθεί σε κάποιο άλλο ναζιστικό μόρφωμα, όπως έγινε με τους ισλαμιστές στην Τουρκία. Το πρόβλημα είναι ότι η «τεχνονγνωσία δράσης» αυτών των ομάδων θα συνεχίσει να υπάρχει και θα εφαρμοστεί από οργανώσεις με άλλο περιτύλιγμα, το οποίο μπορεί να μην είναι καν πολιτικό.

Δεν ξέρουμε αν υπάρχει ανάγκη για νέα νομοθεσία όπως εξήγγειλε ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Νίκος Δένδιας. Μπορεί αν εφαρμοστεί ο νόμος 2928/2001 (αποκαλούμενος κάποτε «τρομονόμος») να βγάλει πολλά στη φόρα.

Η ΑΥΓΗ

Κράτος φιλανθρωπίας, αντί για κοινωνικό κράτος

Ακόμη και χθες ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος επανέλαβαν ότι δεν θα ληφθούν νέα, και μάλιστα οριζόντια, μέτρα. Ποιον νομίζουν ότι κοροϊδεύουν; Όπως προκύπτει και από την ντιρεκτίβα του ΟΟΣΑ, η κυβέρνηση έχει δεσμευθεί να εφαρμόσει μέτρα που διαλύουν τον στενό πυρήνα του κοινωνικού κράτους.

Και ετοιμάζεται να προχωρήσει σε νέο συνταξιοδοτικό επικαλούμενη την κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων, για την οποία ευθύνεται η ίδια με την πολιτική ύφεσης που ακολουθεί και με το άγριο κούρεμα των αποθεματικών των ταμείων.

Ο πυρήνας του μεταπολεμικού ευρωπαϊκού κράτους πρόνοιας (που υιοθετήθηκε με καθυστέρηση στην Ελλάδα τη δεκαετία του '80) είναι η διασφάλιση σε όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτητως εισοδήματος, των δικαιωμάτων στην Υγεία, την περίθαλψη, την κοινωνική πρόνοια, καθώς και την προστασία από την ανεργία. Σε όλους ανεξαιρέτως, γιατί τα κοινωνικά δικαιώματα δεν είναι ούτε προνόμιο των ευπόρων ούτε αντικείμενο φιλανθρωπίας προς τους εξαθλιωμένους πολίτες, δηλαδή παραχώρηση. Είναι δικαίωμα, που η άσκησή του απορρέει από την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης με στόχο την κοινωνική συνοχή και δεν ευτελίζεται από επιδοματικές λογικές που αφορούν επιλεκτικά κοινωνικές κατηγορίες αντιμετώπιες με την έσχατη εξαθλίωση.

Το κοινωνικό κράτος, όπως και το κράτος Δικαίου, είχε συνδεθεί με την εποχή της «χρυσής ανάπτυξης» της οικονομίας στον μεταπολεμικό καπιταλιστικό κόσμο. Επίσης, είχε αποτελέσει τη δυτική απάντηση στο καθεστώς κοινωνικών διασφαλίσεων που παρείχε, τουλάχιστον μέχρι τη

δεκαετία του '70, το καθεστώς του υπαρκτού σοσιαλισμού. Τώρα, που επιλέγεται πολιτική ακραίας λιτότητας και ύφεσης, υπονομεύεται η υλική βάση χρηματοδότησης του κράτους πρόνοιας και μετατρέπεται σε μηχανισμό κοινωνικής ελεμμοσύνης. Σε εποχές που ο νεοφιλελευθερισμός διεκδικεί ρόλο μοναδικής οργανώτριας ιδέας της παγκόσμιας οικονομίας, εγκαταλείπονται κατακτήσεις που έθεταν περιορισμούς στην αγορά.

Σύμφωνα με την αντίληψη του κράτους-φίλπτωχου, επίδομα ανεργίας θα πάρουν μόνο οι εξαθλιωμένοι, οι συντάξεις αναπηρίας θα δίδονται με εισοδηματικά κριτήρια, τα ασφαλιστικά ταμεία θα ενοποιηθούν προς τα κάτω με εκμηδενισμό των συντάξιμων αποδοχών. Κι όλα αυτά συμβαίνουν ενώ υπερφορολογούνται άγρια οι ασθενέστεροι οικονομικά πολίτες και εφαρμόζονται οριζόντια φορολογικά μέτρα, όπως είναι το χαράτσι, ακόμη και στα χέρσα κτήματα.

Είναι τόσο μακριά από την κοινωνία η κυβέρνηση; Δεν βλέπει ότι τα μέτρα διάλυσης των εισοδημάτων και εκδίωξης των εργαζομένων από τις δουλειές τους προκαλούν νέο κύμα κοινωνικών κινητοποιήσεων; Πιστεύει ότι οι πολίτες είναι διατεθειμένοι να απολέσουν την ιδιότητα του πολίτη, που στηρίζεται στην αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, και να μετατραπούν σε ουρές στα κοινωνικά φιλόπρωτα; Αν εφαρμοστούν όλα αυτά τα μέτρα, είναι προφανές ότι σε 6 χρόνια δεν θα γυρίσουμε εκεί όπου ήμαστε πριν την κρίση, αλλά εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε μετά τον πόλεμο.

Η σημερινή ανεργία, με αιχμή την υπεράσπιση της εργασίας και των δημόσιων αγαθών, αποκτά δραματική επικαιρότητα υπό το φως της συνταγής του ΟΟΣΑ και των μυστικών δεσμεύσεων της κυβέρνησης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Το κύμα, που θα τους πνίξει

Υπό συνεχή διωγμό έχει τεθεί η μικρή ακίνητη ιδιοκτησία στην Ελλάδα. Παρά τις υποσχέσεις του οικονομικού επιτελείου για δικαιότερη κατανομή των βαρών, η κυβέρνηση, χωρίς καμία αναστολή, ετοιμάζει τη μετονομασία του χαρατσιού σε ενιαίο φόρο. Και μάλιστα με προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις που πλήττουν όχι τους έχοντες και κατέχοντες, αλλά το φτωχό και μέσο ελληνικό νοικοκυριό!

Το κατόρθωμα αυτό είναι αποτέλεσμα της συνδιαλλαγής της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Οικονομικών με την τρικόκα. Οι δανειστές απαίτησαν και πέτυχαν να αναθεωρηθεί προς τα πάνω ο στόχος των εσόδων, καθώς υπολογίζουν ότι πολλοί δεν θα καταφέρουν να τον πληρώσουν.

Επί της ουσίας πρόκειται για μία διαρκή και υπέρογκη, σε σχέση με όσους έχουν μεγάλη ακίνητη ιδιοκτησία, οικονομική επιβάρυνση της μέσης ελληνικής οικογένειας. Ενα σπίτι στην πόλη αγορασμένο με δάνειο, ένα σπιτάκι, το πατρικό, στο χωριό κι ένα χωράφι, κληρονομιά από τον παππού, θα κοστίζουν, σε ετήσια βάση, πανάκριβα πλέον στους ιδιοκτήτες τους.

Εδώ πλήττει κυρίως η μεγάλη πλειονότητα του ελληνικού λαού. Η ελαφρά μείωση του φόρου στα μικρά και μεσαία αστικά ακίνητα ισοφαρίζεται και ξεπερνιέται από τη φορολόγηση, για πρώτη φορά, όλων των οικοπέδων εκτός σχεδίου και των αγροτεμαχίων.

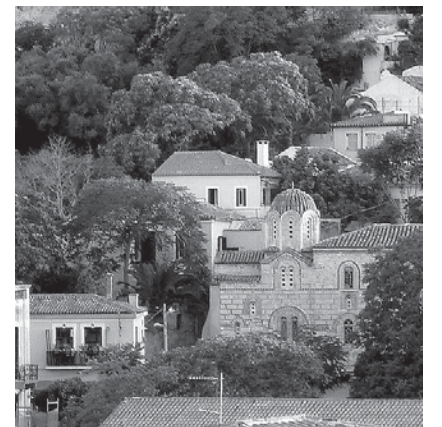
Η μετεξέλιξη του χαρατσιού σε ενιαίο φόρο ακινήτων αποτελεί διαιώνιση και επέκταση ενός ισοπεδωτικού και ανελαστικού κεφαλικού φόρου, που επί τρία χρόνια έχει γίνει βραχνάς για όλες τις ελληνικές οικογένειες. Είχε, μάλιστα, θεσπισθεί ως προσωρινός και έκτακτος, για

να μην κριθεί αντισυνταγματικός από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Τσακισμένοι από την ανεργία, την απληρωσιά και τις μειωμένες αποδοχές, οι Έλληνες πολίτες τα φέρνουν πλέον πολύ δύσκολα βόλτα και δυσκολεύονται αφάνταστα να ανταποκριθούν στις «υποχρεώσεις» τους. Οι περισσότεροι όχι γιατί δεν θέλουν, αλλά απλά γιατί πλέον δεν μπορούν.

Ο ενιαίος φόρος, έτσι όπως επιβάλλεται, είναι ένα νέο, επώδυνο μέτρο. Εξίσου άδικο και ληστρικό με τα προηγούμενα. Δεν πρόκειται για απλή μετονομασία, μια ισοδύναμη επέκταση του σημερινού χαρατσιού. Αποτελεί προσαυξημένη, με νέα βάρη για τους πολλούς, εκδοχή του.

Αντί να φορολογήσουν αυστηρά το μαύρο, αδήλωτο πλούτο που ξεπλύθηκε σε πολυτελή ακίνητα, κυβέρνηση και τρικόκα «κουρεύουν» ό,τι έχει απομείνει από την κουτσουρεμένη σε αξία περιουσία του ελληνικού λαού. Μονιμοποιώντας επί τα χείρω το χαράτσι, παραβιάζουν κάθε έννοια δικαιοσύνης και νομιμότητας. Και γεννούν έτσι το κύμα, που θα τους πνίξει.

ΟΥΤΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ!

Η διπλωματική γλώσσα του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μετά τη χθεσινή συνάντησή του με τον Έλληνα Πρωθυπουργό δεν ξεγελά κανέναν: οι δανειστές έχουν αρχίσει νέο κύκλο πιέσεων προς την Ελλάδα, με τελικό στόχο ένα νέο δάνειο μέσω της υπογραφής νέου Μνημονίου που θα συν-

δυάζεται με τη λήψη νέων δημοσιονομικών μέτρων. Για όποιον ζει σε αυτή τη χώρα είναι προφανές ότι κάτι τέτοιο είναι πέρα από κάθε συζήτηση: η κυβέρνηση δεν αντέχει να ανακοινώσει νέα μέτρα, η Βουλή δεν αντέχει να τα ψηφίσει και - το σημαντικότερο - η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει να τα υποστεί. Η

κυβέρνηση οφείλει να ενημερώσει πλήρως τους δανειστές για την πολιτική ατμόσφαιρα στη χώρα και να ξεκαθαρίσει τη θέση της: το 2014 πρέπει να είναι η χρονιά της επιστροφής στην ανάπτυξη. Οποιαδήποτε νέα υφεσιακά μέτρα θα λειτουργήσουν σαν το άναμμα φωτιού σε πυριτιδαποθήκη!

ΤΑ ΝΕΑ